

NA WARSZTACIE

Pod redakcją Jerzego Niebojewskiego

PRZEDMIOTY OZDOBNE Z PUSZEK KONSERWOWYCH (Leon Droszcz) — **PROJEKTUJEMY STOJĄCĄ PÓLKĘ NA KSIĄZKI I ZESZYTY** (Michał Rosolak) — **JAK WYKONAĆ SZUFLADĘ DO STOLIKA** (Jerzy Niebojewski) — **LEGOWISKO DLA PIESKA** (Lubomir Packiewicz) — **POJEMNIK NA BRUDNĄ BIELIZNĘ** (Józef Świecik)

PRZEDMIOTY OZDOBNE Z PUSZEK KONSERWOWYCH

W niniejszym artykule chcę podać kilka przykładów praktycznego wykorzystania puszek konserwowych, wyrzucanych przeważnie do śmietnika, z których przy pewnej pomyślności i wrażliwości estetycznej, można uzyskać wiele użytecznych przedmiotów, jak np. kociołki do kleju, pudełka do guzików i wkrętek, wazoniki do kwiatów, naczynia do farb, wiaderka dla dzieci itp.

Nie sposób podać tu wszystkich możliwości wykorzystania puszek konserwowych, więc ograniczę się tylko do opisu wykonania kilku przedmiotów dekoracyjno-użytkowych, jak np. miseczki na słodycze, talerzyki na owoce, koszyczki, wazoniki itp.

Wykonanie tego rodzaju przedmiotów nie powinno nastęrczać zbyt wielu trudności, wystarczy po prostu odrobina szczerzej chęci i kilka narzędzi, a efekt będzie od razu widoczny.

Potrzebne do pracy puszki po konserwach różnej pojemności i różnego kształtu można znaleźć prawie

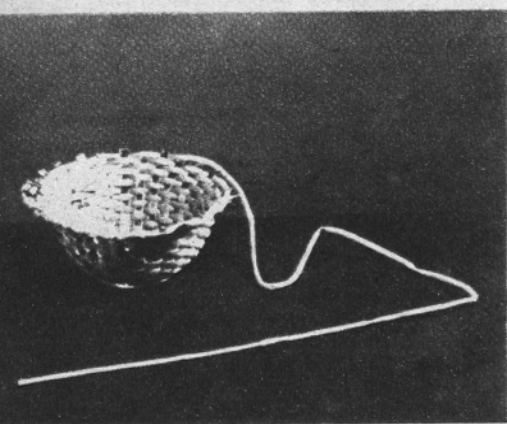
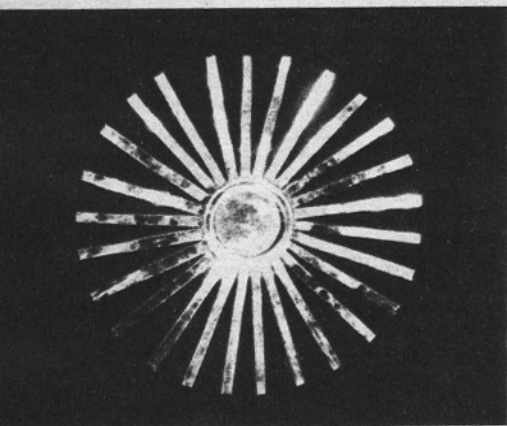
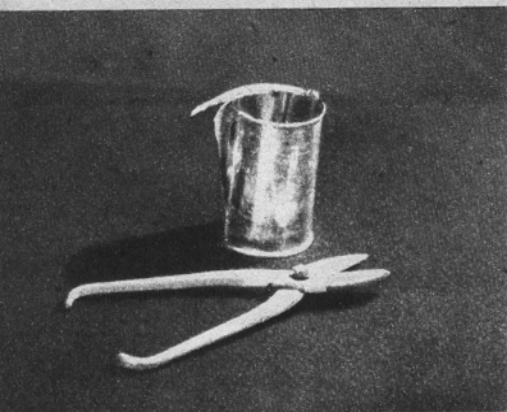
wszędzie, również i z nożycami do cięcia blachy nie powinno być kłopotu, gdyż można dostosować do tego celu jakiegokolwiek nożyczki używane lub częściowo uszkodzone (odłamany koniec ostrza).

Do przeplatania pociętych odpowiednio puszek można zastosować igelitowy wężyk, tasiemkę, sznurek lniany lub papierowy w różnych kolorach, paski z kolorowych tworzyw sztucznych, np. polichlorku winylu, polietylenu, poliamidu itp.

Przebieg pracy:

W pierwszym etapie pracy należy umyć starannie puszkę (po groszku, po soku pomidorowym, po owocach) ciepłą wodą z proszkiem mydlanym i dokładnie ją wysuszyć.

Następnie trzeba odciąć jej górny brzeg (twardy) oraz przeciąć ją prostopadle do dna w miejscu łączenia blachy. Przed pocięciem pobocznic puszki na paski, musimy się zastanowić, ile kolorów wężyka igelitowego użyjemy do jej przeplatania. W razie użycia wężyka jednobarwnego należy pociąć pobocznicę na paski o jednakowej szerokości (5—8



mm) i nieparzystej liczbie. Przy użyciu wężyka w dwóch kolorach poboczną puszkę potniemy na parzystą liczbę pasków.

Przy obliczaniu liczby pasków korzystamy ze wzoru na obliczenie obwodu koła (średnica puszki razy 3,14). Z kolei obliczamy obwód koła i dzielimy go przez dobraną odpowiednio szerokość pasków tak, aby zależnie od potrzeby uzyskać parzystą lub nieparzystą ich liczbę.

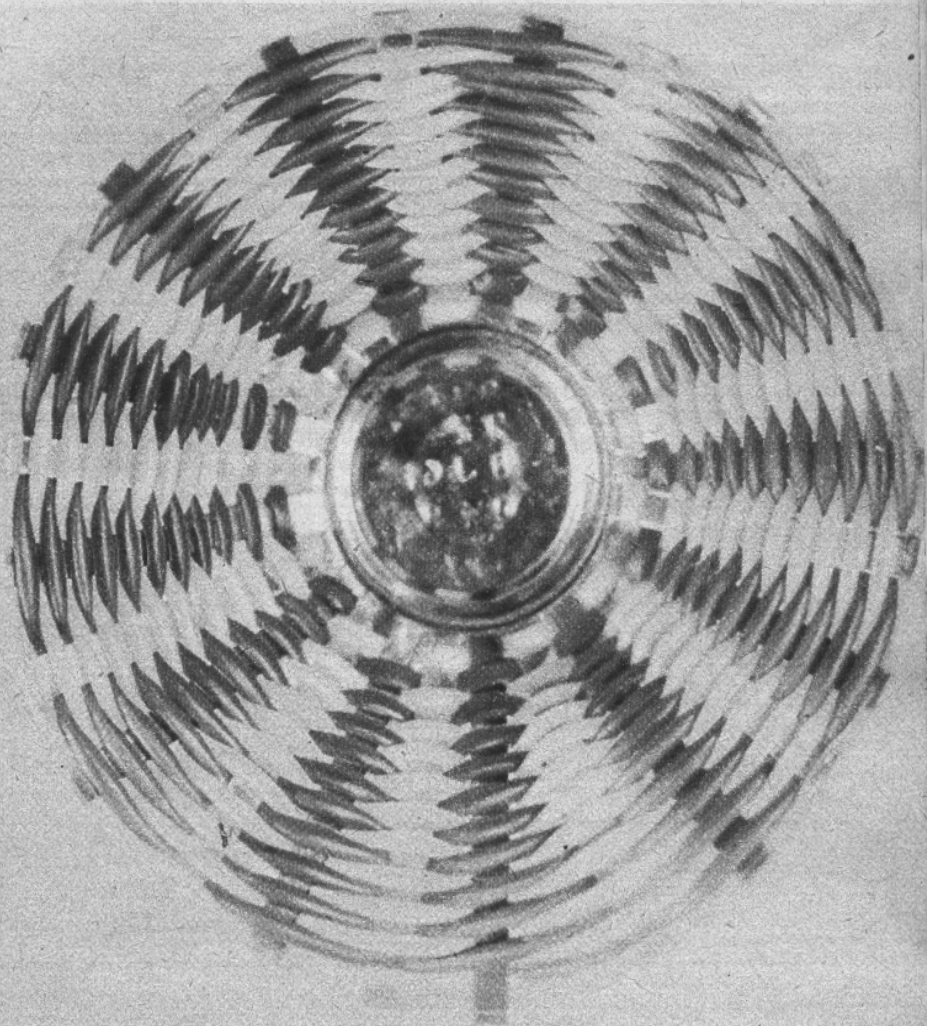
Po wyznaczeniu i pocięciu pasków prostujemy je i wyrównujemy drewnianym młotkiem (rys. 2) usuwając jednocześnie pilnikiem powstałe zadziory, po czym zaczynamy ich przeplatanie. Przeplatanie pasków wężykiem rozpoczynamy od dna puszki nadając im jednocześnie odpowiedni kształt według swego uznania albo według wzoru (rys. 3).

Sposób zakończenia przeplatania zależy od rodzaju i jakości wężyka. W przypadku użycia do przeplatania wężyka igelitowego wystarczy przewlec w końcu wężyka kawałek drutu o długości równej obwodowi puszki i nadać mu kształt koła. Końce pasków należy pozawijać na przemian do wewnątrz i na zewnątrz.

Jeżeli do przeplatania użyjemy taśmki lub sznurka, to końce pasków na długości 10—15 mm należy pozostawić wolne i nałożyć na nie kółko z drutu, które następnie opleciemy dokoła końcami w/w pasków. Dno puszki możemy pomalować dwukrotnie bezbarwnym lakierem.

Na rysunku 4 pokazano przykładowo kilka przedmiotów wykonanych z puszki z groszku.

Sposób wykonywania przedmiotów z małych puszek konserwowych jest nieco inny, a mianowicie szerokość pasków może być ta sama, lecz ich liczba będzie zawsze parzysta. Paski nie są cięte do samego dna, lecz tylko do połowy wysokości puszki, no i kółko z drutu nie będzie już potrzebne. Z puszek tych można wykonać podstawki pod doniczki, miseczki na stalówki i gumki, popielniczki itp. (rys. 5).



Z górnego dna puszki i z jej twardego brzegu można jeszcze wykonać bardzo efektowne broszki lub inne zapięcia.

Wymienione przykłady prac nie wyczerpują oczywiście wszystkich możliwości praktycznego wykorzystania puszek po konserwach, ale w dużym stopniu rozwijają pomysłowość techniczną, zachęcają do szu-

kania nowych rozwiązań kompozycyjnych, zapoznają z nowymi sposobami obróbki i łączenia metalu z metalem i metalu z tworzywami sztucznymi, a ponadto sprawiają wykonawcom przedmiotów dużo zadowolenia osobistego z osiągniętych wyników pracy.

Leon Droszcz